



Sy-li spěwał,
Pilnje dželať,
Strowja će
Swó.bny statok,
A twój swjatosk
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrn y
Přez spar měrný
Čerstwosc da.



Njeh ty spěwaš,
Swěrnje dželať
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebyes mana
Njeh či khmana
Žiwnosc je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.



Čerbiŕke njedželske lopjeno

Sałožil 1891 Křtjebjanŕŕi farať dr. theol. a fil. Bjedrich Sella.

W Budyschinje

24. januara 1937

Baugen

Njedžela Septuagesima.

Mat. 20, 1—16.

Rať huŕto řmny řať druge řať řez tuto řećenje řlňŕheli. mohł ŕkoro prajicř, řo řmny jo pŕchehuŕto řlňŕheli řať, řo jo ř hłowny wěmny a řnajemny. Ale runje řehodla řnano řmny jo huŕto doŕcř jenoť řwjerŕhne řlňŕheli abo čřitali. Njebny-li řemu řať było, by řiwjenje dnyřbjało hinařŕi napohlad měř, a to niz řhto wě hđže na řwěcřze, ale runje pola nař, wořrjedř řŕhescřřjanřwa. řdny by nařŕh řnjes dženřa řařo pŕŕiřŕoł, by wěcřze ř hłownu řiħařł řeho a řamneho dla, řhtoť by řu wi- džał, a by nařřřerje řo a řamne řrute řłowno ř wořebitej řhuti- noŕcřu woŕpjetował, a řo dře wořebje řnate řłowno: řně řu wulke, ale mało je dželaćerjow. Čřehodla runje řo, budže nam nadžijomnje jařne, hđňž dženřa Boži hłóřřnowa řlň- řhimny: Dži řez řy do Bože je winizny!

Wŕhelaka nuŕa řu je, řeřuř praji: Nuŕa džetonjeměje- rjow, nuŕa džela, nuŕa řwjatoka.

řhtoť ř nař je wobkedžbował, řať je lićba řny, řořřiž řaneho džela nimaju, řpadnyła, je řo wulzy na řym wjeřeliť, je džatomny był wŕŕittim, řořřiž řu řo prózowali a řo próz- ja, řo by řo hoberřka lićba řutny njeřbořomny řludži pomjeň- řŕiħa. řŕhetoť řo beřŕe řałořtnje, jało pola nař řkoro řořdny džehatny řaw nařŕeho řluda bjes džela řtejeřŕe. Bjes džela być, je řižo řmonřna wulka nuŕa; pŕhetoť řa řiwjenje dže řořdny džeń řhetro wjele być. Bjes džela być, je pať wořebje řez řnutřŕna nuŕa; pŕhetoť řať tola nima nařŕe řiwjenje řa- neho řmnyřla, čřłowneř je řaťrjeř wothódnoscřenny, jecho mořny řinu, dořelž je njemóže řrjebacř. Ale runje řať řlě řez je, hđňž řo řkorži, řo dželaćerjo pobraħuja. Řotny řaw na- řŕeho řluda řo dženřniřŕi džeń wořebje nařřupa, je řnate a njetrjeba řo wořebje wuřbėhować. řo by řo tola porađřiło, řutemu njedořtaťky wotpomħać! Tola wo řo w nařŕim řeče-

nju njedže, ale wo řo, řo ma Bóh řnjes řam wjele řaťŕiħ, řořřiž řu bjes džela. řeřuř jara jařnje praji, řať huŕto hořpo- dať, a řo njeje niħto dnyři ħać Bóh, wundže a pŕchego řařo řaťŕiħ namaka, řořřiž próřdny na řorhořŕcřu řtejachu. řkoro řaneje hódžinki njesańdže, řo řo řiħ njebny praiřať: Čřehodla pŕchego řiřŕeče bjes džela? Dži řez řy do mojeje winizny! Bóh řnjes potaťkim nuŕu a řraħ řaťŕeho próřdnjeřo řiwjenje řnaje. Pola njeho njekmě niħto řkoržicř, řo njeje jecho niħto najať. řeho řnada a řmilnoŕcř řo je, řo wón nař wŕŕittich woła. Wón nař dře njetrjeba, řhto wŕŕittko wón čřini bjes řeho, řo by řemu řhto pomħať, wón pať wě, řo ř nami řlě řteji, řeliso w jecho winizny njedželamy. řa Boha bjes džela być, je tola řamřne řať řnyła niz řiwy być. Nařŕe řiwjenje ma džě jenoť řmnyřla a rořuma, hđňž je netať nałožene, a čřim řěpje je nałožene, čřim wjařny hódnoŕcřze tola ma. A řny tola njedželamy jenoť, řo byřmny řo řeřiwjeli abo ře řwořim džě- łom ř powŕŕittkownemu řěpřŕemu pŕŕinořŕhowali, ale řo byř- mny řwój řiwjeńŕŕi řaměř dołonjeli. Dželać je řa nař řať řa- ma Boga řluzba. Bóh řnjes řam tola na řtajnoŕcři džela, a řeřuř řo wuřna: Moja ředž je, řo Božu wolu čřinju, a řařo: Mam dželać, řať dořho je džeń. Rať móže řŕhescřřjan řiwje- nje wutracř bjes řeho, řo njebny řa Boga dželať? Budžmny tola džatomni, řo wón pŕchego řiřŕeče woła: Dži řez řy do mojeje winizny, a řo pŕŕi řym njehłada ani na řarobu ani na nařŕu hódnoŕcř ani na něřŕto dnyře, řhtoť řo nam w čřařnym ři- wjenju něřŕto hódne řdawa. Wŕŕittko, řhtoť řmny a mamny, dže a ma być do jecho řluzby řtajene. A řať mało řiħ tola je, řořřiž řo řo řym maja. řo je nuŕa.

řny pať tola dželamy, praiřŕ. řny řo wjeřelimny, řo řměmny dželać. ř wuřenjow nařŕiħ řwórnjow řo řařo řuri, řola mařŕinow řo wjerća. řaj, řu a řam njemóža dođželać. Wjele řludži je ř džěłom pŕchecřeřenny, řehodla řu woni huŕto řať čřucřiwu, řo do řo řkorřaja a řo wadža. Woprawdže řo

wjele džela w našim czaŕu. Ale je to wšitko dželo we Rnjeŕowej winizy? Hacz jim ſyſła w jich džele myſliczka pſchindze, ſo tam dželaja? Hdy bnychu taſ ſmyſleni byli, by potom jich dželo ſo wutonjeć mohło taſ njewjeſele, njepilnje, ſwjercchnje. Albo taſ je ſdychowanjom a je ſtonanjom, ſo ma ſo ſyſła ſtać? Kaſ mohło naſche dželo taſ huſto bjes duſche być a cźlowjeſ ſam ſo ſa maſchinu mjeć? Albo kaſ by ſo to a tamne dželo mohło ſa mjenje hódne wobhladować a ſ nim teſ cźlowjeſ ſam? S dželaczerjom być w Rnjeŕowej winizy, to by cźlowjeſa poſbchowowało, teſ najjednorſcheho! Naſche ſczenje naſ tola wuczi, ſo njebe hoſpodarjej dželo jaſo tajke najwaſniſche; pſchetoſ kaſ by wón hewaſ w džewjatej a ſamo hiſdže w jednatej hodſzinje wuńć mohł, ſo by dželaczerjom najat? Wón chyzſche wjele bóle cźlowjeſow wumóz, ſo njebychu próſdni, ſ woſtudlemu ſtejenju na torhoſdžu ſa hudyeni byli, ale byli ſtajeni do ſwjateje cźiſchiny Boſeje winizy, do cźiſteho powětra, kiſ ſo tam brěba, pod nawjedowanje Boſeje miłoſcže a Ducha Boſeho. Kaſ by ſo ſ tym naſcha luboſć ſa dželo powjetſchala a runje taſ ſtorſzenja mjenje było, ſo po ſdaczu huſto podarmo dželamy! Hdy bnychu ſo bóle cźuli ſa dželaczerjom w Rnjeŕowej winizy, bnychu teſ wjaſy na ſebi ſamych, to je na naſchej duſchi, dželali. So ſo to taſ mało ſtawa, to je naſcha nuſa.

Kaſ paſ móže ſo wo nuſy ſwjatoka dla rěczec? Temu tola ſłowo ſwjatoka hiſo napscheczo ſteji, a kaſ rjenje ſo wo ſwjatoku ſpěwa? Pſchikłowo teſ praji: Po doſonjanym džele ſo derje wotpoczjuje. Shtó njeby ſebi měrný ſwjatoka pſchaſ?

A tola tu tajka nuſa je. W ſwončnym žiwjenju wěſcže. Nje kotryſtuli cźlowjeſ je ſo drěſ czaſ žiwjenja, ale jeho ſwjatoka je wſcho druhe hacſ miły, ſwětky, radoſtny: Staroſcže wiſchelaſe jeho traſcha, pſchetriebane cźelo jemu. wobcžeſnoſcžow cźini, ſamotnoſcž jeho wobdawa, doleſ běchu cźi jeho wopuſchćili, ſa kotryſt běſche ſo prózowaſ, ſ njeſatkom ſo jemu jeho próza mytowaſche. Druſy njeběchu ſo taſ napinali a wſchitko taſ pěknie na ſtaroſcži měli, a jim ſo po ſdaczu lěpie dže na ſwjatoku. Haj, ſyſła druſy a pſchirunowanje ſ ni mi! Cžitaj naſche ſczenje ſht. 11.: Woni morkotachu pſchecziwo hoſpodarjej. Na ſwjatoku morkotacſ, to je pſcheczo nuſa, doleſ to wo ſkaſenym ſwjatoku ſwědčzi. Po cźlowiſkim běſche tole morkotanje tam neſtaſ ſroſumliwe, a my wſchitzy njeſſmy wot njeho taſ jara daloſo. Ale kaſ ſlě to je, hdy ſo wo ſwjatoka jedna, kiſ je ſa Boſa, ſa wěcžnoſcž ſkaſeny! Tehdy dnyrbjaſ ſo ſwěrný dželaczer ſčerje radowacſ, ſo je taſ daloſo dozpěl, na pſchiklad kaſ ſtary prawótz: Rnjeſe, ſa woczafuju na twoje ſboſe, abo kaſ Simeon: Někto puſchćziſ ſwojeho wotrocſta ſmėrom! Najſrudniſche tam bē, ſo bē ſo cźlowjeſow ſwjatoka na Boſej ſmilnoſcži ſkaſyſ: Hladacſ tehodla hroſnje, ſo ſym taſ dobrocžiwý? Tajke neſchto běſche tam jenoſ móſno, doleſ běchu dželaczerjo ſe ſymnej, jenoſ na mſdu myſlaſzej wutrobu a poſni ſawſcže w ſwojim džele ſtali, na ſtajnoſcži ſebi prajo: Shtó mam ſ teho? a niſ na to myſlo, ſo we Boſej winizy dželacſ ſmjeć je hnada a nicſo druhe. Smėjemý my ſo ſkóncžnje někto po tym? Wóh chyzſ jo nam hnadnje ſpoſzczicſ! Tohodla hiſdže ras: Dži teſ ty do mojeje winizy!

W nowym lěcže.

Pſ. 143, 10. Wucſ mje cžinicſ po Twojej woli, pſchetoſ Ty ſy mój Wóh, Twój dobry duch wjedſ mje po prawym pucju.

Hłóſ: Cžiti ſo mnu, Rnjeſe, taſ kaſ chyzſch

Pucſ ſ ſboſnoſcži ſej wuſwolcže
Sa ſwoje mlode hiſo lěta!
Slych loſchtow wſchěch ſo ſdalujcže,
Slych žadoſcžow wſchěch ſwěta!
Sswět ſańdže je wſchēm ſachodnym,
Slě pónđže ſo wſchēm bjesbóžnym,
Hdyſ wěcžny Rnjeſ dže ſ hodu!

Se ſebje cźlowjeſ prawy njei'
Pſched tſi krócſ ſwjatym Bohom!
Pſched Majetoſcžu Rnjeŕowej;
Pſched Jeho ſwjatym ſłowom
Sso wſchitzy dnyrbja ſhibowacſ.
Mſdu ſwoju kóſdny dnyrbj bracſ,
Hdyſ wječor Rnjeſ mſdu dawa!

Sswój ſym tu cźlowjeſ kóſdny žnje,
Na ducha a na cźelo —
Kaſ bohacſe Wóh žohnuje
Wſcho cžekne, ſwěrne dželo!
Shtóſ ſluſzi Bohu, bliſſchemu
We ſwěcže je wiſchej luboſcžu,
Tón cžini wolu Boſu.

Sso ſawjeſcž njedaj, wutroba,
Wot bjesbóžnych, ſlych ludſi!
Sli ſtorcſa cže do ſkaſenja,
Ssu w ſluſzbje cžerta wſchudže.
Kaſ ſrudny je wſchěch hrěchow pad!
Cžiti Boſu wolu w ſwěcže rad',
Czaſ Boſej hnadny wopomni!

Twój wjedniſ ſ ſboſu je Wóh Rnjeſ.
W nim žiwjenje maſch wěcžne.
Joh' duch cže wjedže do njebieſ!
O njeſhodſ pucže hrěſchne!
Pucſ ſwětnych džeczi ſ heli dže!
Wóh kłóſta wſchitke ſkutki ſte
Dónť bjesbóžnych je ſrudny!

Sly cźlowjeſ tu je ſmjerczi ſcžen.
Wſchaſ nochze w ſwětle kłodžicſ;
Naſch nadawſ budſ tu kóſdny džen:
Po Boſich pucſach kłodžicſ
A moricſ ſtaroh' hadama,
Sle cželne loſchtn, žadanja,
So ſmjercſ naſ njepſchewata!

Czaſ minje ſo a wěcžnoſcž dže,
Kiſ žanoh' kónſa nima.
Shtó mudry, ſo ſ njei hotuje,
Pried' hacſ ſmjercſ jeho pſchima.
Tuſ poſtupujmy we wěrje,
We ſkutkach ſwěrnej luboſcže!
A tom' pomhaj Wóh nam ſ hnadny.

Pucſ ſ ſboſnoſcži Rnjeſ Jeſuſ je
A Jeho wěcžna hnada;
Nam dawa wěcžne žiwjenje
A naſ je wumohł ſ pada.
My ſ Jeho křwě a prawdoſcže
Někť mamy hrěchow wodacſe,
Tam w njeby wěcžnu ſboſnoſcž!

Cześć, chwalebna, dżak Czi, Jesu, budź!
 Cześć nasze dusze i Szebi;
 Sztóž njeda žo wot Tebie smyć,
 Tón nima džel na Tebi.
 Všed Bohom naša prawdość žo,
 Mj Twój lud, Twoje herbstwo žo,
 Smy sbožne Bože dželci!

J. W.

400létne jubileje reformazije w Sakſkej.

Sapocžatk lěta 1937 dopomina naž na to, so je žo nětk 400 lět minyło, so buchu džel nětčisheje Sakſkeje lutherſke. Wobžah Sakſkeje Lutheroweho czaša bě džel cziſce hinascht, kaž to se stawisnow reformazije wěny. Triebamy žo jeno dopomnicž na sakſkich kurwjerchow, kotřiž běchu najbźwěrniſchi ſchitarjo reformazije, a na sakſkich wójwodow, kotřiž běchu pšhecziwo Lutherej a jeho reformaziji; tucži běchu — so tež tute mjena tu ſtajimy — i Albertinſkeje Sakſkeje, tamni i Ernestinſkeje.

W rariſhej Albertinſkej Sakſkej bě wožebje Jurij Brodaty pšhecziwo tomu, so by žo w jeho krajach reformazije ſa-
 hndlika; wón puſchczi žo radžicelow, kiž běchu drugeho mēnjenja, se ſaſtojniſtwa. Sinaſ bu paſ po nēcim jeho bratr Heinrich smyſlenn, kotremuž Freibergſke krajiny ſluſchachu. Wón mējeſhe ſa mandželſku meclenburgſku prynzežu, kotraž bě žoama lutherſka, ſa reformaziju, ſchtož bě žyle po myſli Freibergſkich, kiž běchu ſpōſnali wulku hodžinu, kotruž bě Bōh i Lutherom žyſtemu ludej pšchihotowaſ. Ale Heinrich bě, wo-
 žebje i pienjeſami, na ſwojeho bratra poſaſann, a tohodla žo olijeſhe, žo Lutherſkim pšchisamknyć. Naſymu lěta 1536 ſpožczi paſ wón ſwojim Freibergſkim hižo nabožnu ſwobodnoſć. Sa nowe lěto 1537 dozpi jeho mandželſka Katharina, so jeje dwōrſki předaſ Schenk w domje Božu ſlužbu wotmē, kotraž bě ſjednocižena se ſwjatym wotkaſanjom, pšchi kotrymž, kaž je to naſch Rnjes Sbožnik wuſtajiſ, wudželowachu khlēb a wino, niž jeno khlēb, kaž to pola Katolikow bě a hiſheje je. S tym bu přēnja a wažna kroczel ſcžinjena. Po nēcotrych mēkazach žo wójwoda Heinrich dorosžudži: ſajtupi do Schmal-
 taldiſkeho ſwjaſta. Po jeho poručnoſczi wotmē Lutherowy pšheczel Spalatin viſitaziju; pšchi tutej bu w domje nowy žyrkwiny porjad pšhipowjedženn. S tym njebu jenož Frei-
 bergſki hamt, ale tež Wolkenſteinſki hamt lutherſki. W tutymaj dželomaj Sakſkeje bě wójwoda Heinrich i krajnym knje-
 jom. Tutaj wotriežaj ſwjećitaj nětk lēka hižo ſwój 400-
 lētny reformaziſki jubilej, mjes tym, so žo ſa wſchē druge džel-
 le 400 lēt haſle ſa 2 lēče polne.

Schtož dže žebi ras ſažo, ſchtož je wo reformaziji we Lu-
 žizny wjedžat, wobnowicž, cžitaj knihi, kotrež buchu 1917 we
 Budyſchinje wo Lužizny a jeje reformaziji wudate. Želiſo je
 žoam nima, doſtanie, je ſa tuni pienjes žyle wēſcže pola wo-
 žadneho duchowneho abo tež w „Sserbſkich Nowinach.“

Rōždn tajki jubilej paſ, kaž kōždn wopomnjeſki džen re-
 formazije kaž na pšch. bliſki ſmjertny džen reformatora, 18.
 februara — pohnuwaj naž, so my we žebi wobnowimy, po-
 žylnimy, ſhlubſhimy ſwoju ewangelſku wēru — a to cžim bō-
 le, cžim bōle tōn abo tamny liwknje abo to a tamne žo pšhe-
 cziwo nej ſbēha. A tomu naž wab naſcha wēra a naſche
 pšheſwēdczenje, naſcha wētoſć, so je Luther nam po Božej
 woli a i Božej pomozu dacž ſmēſ a mohſ ſnowa tōn ewangelij,
 kotryž je Boža wobſbožaza powjeſcž wo Sbožniku Jeſužu
 Khrjſtužu ſa wſchē cžlowjekow. A tomu, so žo žylnimy we
 ewangelſkej wērie, nuſuj naž paſ tež bojoſcž pšhed tym, ſchtož
 mohſo i toho ſcžehowacž, so žo wot tuteho ewangelija wotwo-

brocžeja ludžo w tym kraju, kotryž Bōh tōn Rnjes i tutym
 ewangelijom dwōjžny taſ hnadnje domach pntaſhe: jaſo pōkla
 mižionarow a jaſo pōkla Luthera. Schto potom, hdnž toho-
 dla by žo dopjelniſo, ſchtož profeta Amos piſhe w 8. ſtawje?
 „Hlaj“, — taſ tam ſteji — „tōn cžaž pšchindže, praji tōn
 Rnjes, so khlōd do kraja pōſcželu, niž khlōd po khlēbie ani lacž-
 noſcž po wodže ale khlōd a žadanje po ſlowje teho Rnjesa jo
 ſklyſhecž, so budžeja tam a žem wot jeneho morja i drugemu,
 wot polnožny i ranju, wokoſo bēhacž a pntacž teho Rnjesa ſlo-
 wo a jo njenamaſacž.“

Rōždn tajki wopomnjeſki džen ſklōcž nam ſnowa do
 rukow Bibliju, žyle ſlowo Božo w maczernej rēczi, — a i Bi-
 bliju ſpēwarſke a katechiſmuž, — so bychmy wſchēdnje žiwi
 byli niž jeno se wſchēdnym khlēbom tuteje ſemje, ale tež i khlē-
 bom Božeho ſlowa, hdnž tola Jeſuž Khrjſtuž žoam praji, so
 cžlowjek njeje žiwn wot khlēba žameho, ale wot kōždeho ſlo-
 wa, kotrež i Božeho erta wurdže. Ewangelſki ſchecžijan
 bycž rēka: wſchēdnje žiwn bycž i Božim ſlowom a i modlitwu,
 rēka: ſpēwacž a dželacž! Prajmy, doprajmy žebi tole tola! He-
 waſ — hewaſ maſch drje tuto mjeno, ale paſ jo njeſky! A
 prajmy a doprajmy žebi to žami, so njeby taſ byſo, so nam
 to praji hewaſ nēſchto, hnadž nuſa a ſtyſt! A prajmy a do-
 prajmy to druhim, kotřiž žo i nami abo nam dowēreni, wie-
 džo, so jim to naſlēpje doprajimy se ſwojim ſkutkom, se ſwo-
 jim pšchikladom! Taſ njeſjebamy žami žo a njeſjebamy
 druhich.

Žyrkej a ſtat.

Džen polizije ſwola žyſny lud, žo ras žyle wožebje dopom-
 nicž džaſnje polizije, kotraž ſluži kaž ſtatej a žyſtemu ludej taſ
 kōždemu jenotliwemu. Sdobom bě tutōn džen pominanje.
 i poliziju ſhromadnje žo prožowacž, so by žo ſtemu a kažaze-
 mu wobaraſo a dobre a ſpomōžne žo cžim bōle hažiko. Tole
 paſ žo pšhedewſchēm i tym dozpiwa, so bohabojoſcž a pobož-
 noſcž hajimy a kručimy w młodnyh a ſtaryh S tutej haſle
 rowobaraſch ſtemu a njedobremu, so haſle njenaſtawa. He-
 waſ jewi žo tola tu a tam kažazeho — žoam tam, hdnž žebi
 to njemnyſliſch — a kaſny, doſelž pšhezo tola njepšchindže ani
 pšhed poliziju ani pšhed žudnika. Džaſni paſ budžmy, so po-
 lizija a tehorunja ſakonje žo ſahacžike ſtemu a ſlōſcžam pucž
 taſ, so žo žo tute njedoſtatki a ſchłodowanje porno drugim
 cžažam wo wjele ſhubike.

Žēdž i jeneho hornza a ſymſta pomōž dozyla ſlužba tež we
 tutej ſymje, kotraž, kaž žo ſda, haſle nětk taſ prawje pšchikha-
 dža, ſtatej w jeho prožowanju, wſchēch wobſtaracž i tym, ſchtož
 kōždn potreba. Wjele je žo hižo nahromadžiko i jednotliwym
 mi ſbēkami dom wot doma a na hažach kaž i bēžnymi dara-
 mi, kotrež maja po poſtajeſiach jenotliwi dawacž, taſ na pšch.
 ſaſtojnižny w pienjeſach, ratarjo w plodach. Wjele žo hiſheje
 wocžakuje ſa poſlednje mēkazny tuteje ſymy w tutym wojowa-
 nju pšhecziwo nuſy.

Ssamo mjes komuniſtami w Ssowjetruſkej žo kommu-
 niſtižny wjedniſkojo namaſali tajkich, kotřiž pšchi wſchēm ha-
 njenju a wuſmēſchowanju a pšheſcžehanju pšchi wērie a žyrk-
 wi woſtanu a do bjesbōžnyh njeſluſheju. Taſ žo woni dpr-
 bjeli 2000 komuniſtow i partaje wuſamknyć, doſelž běchu
 tucži dali ſwoje dželci ſchecžicž a doſelž běchu pšchi wērowa-
 njach a pohrjebach po duchowneho ſchli. Tehorunja wuſtor-
 cžichu 683 žonow komuniſtow i partaje, kotrež běchu ſkradžu
 do žyrkwow a kapakow kēſki kłodžike. — Tole tu njeſtaji-
 my jenož, so bychmy roſprawu i Ruſkeje podali, nē tež, so
 bychmy to ras do žrjedž naſchich wožadow ſtajili prajižny: Tam

w tutej Ruskej khodža femichi, khodža hamo sapižani kommu-
nistjo po duchowneho a femichi, hacžrunje wjedža, fak czežke-
ho na niy čžaka a pola naž...

Se Serbow a i dalša.

Ptaczki žwaj. Dróbnijeho wschaf wo nim njechamny pi-
hacž, to jene pať tola sa wulkich a małych, sa wulke a male
džeczi. Ptaczki wobradžeja — to naž dopemni, so chzemny džak-
ni bycz, a syma, kotraž pocžina nětk tež skóncznje se žněhom
žwoju móž potajowacz, nam jewi, fak a i čžim žo staracz, žo
maja ptaczki došč praweje pizy! S tym, žo jim dobre měit-
no sa pizowanje pschprawisch a žo wo to starasch, žo tam tež
pschezo něšto namakaja, njepomhasch jenož ptaczatkam a
njejewježelisch jenož tute, ně, pschihotujesch žebi žam wulke
wježele. Pschiklawowacz, fak ptaczki wschěch družin pschile-
tuja a pschifkatuja, fak žebi žłodžicž daja, — tež, fak žo
druhdy honia — kajke to wježele sa itarych a młodnych, kotrez
žně wěščje mjenishe njebudže, hdyž pschi tym cže tež pschi wu-
kež syme čžopke fahle worjewaja. — Tuž itarajmy žo wo
ptaczatka a njeabudžmy, žo tež hewaf wo swěrinu itaracz.
Tež tute Bože itworjenja wschě sacžuwaja symu, a hdyž jim
syma hishče pschikryje semju se žněhom, maja nusu, žo i pi-
zu jastaracz. A tón, kiž je jastaruje, trjeba tebe sa pomozni-
ka. A šhto mohle wschishe a wjetishe bycz, hacž pomozni-
Boži bycz?

Martin-Luther-Bund, fak mjenuje žo lutherste sjedno-
cženstwo, kotrez žo wo Lutherstich němsteho kraja a němsteho
luda swonka mjesow itara. Dženža žwjeczi wón w Drježdža-
nach žwój tulětny žwjedžen. W domje budže žwjedženšja
Boža žlužba, w kotrez budže bayerski frajny biskop D. Mei-
ser přadowacz. Na žwjedženstej hłownej šhromadžijnje we
rumnosčach wožadneho doma Ršhižneje žyrkwe budže žo
pschednischowacz wo požlednich pschěščehanjach luthersteje
žyrkwe w Ružowstey. Tež wo položanju Lutherstich w Čžěsko-
hłowakstey budže žo tam rosprawjecž. Skóncžaza žwratocž-
nosč budže w žyrwi Sswj. Duchu; přadowacz budže superin-
tendent Hahn.

S Bulez. (Žyrkwinskaf rosprawa.) W lěcže 1936 naro-
dži žo 57 džeczi, 29 hólzow a 28 holzow. To je 10 mjenje
hacž 1935. Bórny po narodže wumrěchu 3 džeczi. Wěrowało
je žo 27 (40) porow. Pschpowědało je žo 52 (55) porow.
Bohrijebało je žo 47 wožadnych: 26 mužskich a 21 žónskich.
Nimo toho žo i druhich wožadow 3 wožobny pokhowachu.
Hacž do 14. lěta běchu to 3 wožobny, do 20. lěta jena, do 30.
lěta jena, do 40. lěta dwě, do 50. lěta 8, do 60. lěta 5, do
70. lěta 8, do 80. lěta 11, do 90. lěta 9 a psches 90 lět dwě
najstarishej wožobje běchtaj wumjeńkar Jan Bohuwěr Bje-
nada w Trjebjeny 90 l. 1 m. 4 dny; domkar a tjšheř Jan
August Rjeńcz i Nowych Koporz 90 l. 5 m. 25 dnjow itary.
Rhowało je žo potajkim 14 wožobow wjazny hacž 1935. A Bo-
žemu bliku pschistupi 3408 wožobow, w lěcže 1935 3518.
Kollektny wunježechu 1139,01 hriwnow. Sa swonk. mižion-
stwo žo nimo toho nawda 210,70 hriwnow. To je rjany do-
pokas woporniwosče nascheje wožadny a tež na tutym měst-
nje žo wschěm daricželam wutrobny džak wupraja.

S Poršiz. W lěcže 1936 je žo w naschej wožadže 21
džeczi narodžilo, 16 mjenje hacž lěto přjedn, 12 hólzow a 9
holzow, mjes nimi dwójnikaj a njemandželski hólczk. S no-
wonarodženych je jene džecžo sažo wumrěło. Psched 100 lě-
tami narodži žo 40 džeczi, 20 hólzow a 20 holzow. — Pschi-

powědało je žo 22 porow, 10 mjenje hacž 1935. W Poršiz-
zach je žo 14 mandželstwow swěrowało, 4 mjenje hacž 1935.
Psched 100 lětami běšhe žo pschpowědžilo 16 a w Poršizach
swěrowało 7 mandželstwow. — Konfirměrowanych bu 24 džē-
czi, 2 mjenje hacž lěto přjedn, 11 hólzow a 13 holzow. 12
džeczi je žo žerbški a 12 němški konfirměrowało. Psched 100
lětami je žo 27 džeczi konfirměrowało, 16 hólzow a 11 holzow.
— Wumrěło je 13 wožobow, pokhowanych tu 15 wožobow,
5 mjenje hacž lěto přjedn. Mjes nimi běchu: 2 mandželstaj
mužej, 1 mandželika žona, 2 wudowzaj, 6 wudowow, 2 džēščzi,
wobě młodshej lěta. Najstarscha wožoba běšhe Jan Wiczas
i Poršiz, 86 lět itary, 3 wožobny běchu psches 80 lět itare, 4
běchu mjes 70 a 80 lětami, 4 mjes 61 a 70 lětami. Psched
100 lětami wumrě 45 wožobow, 18 mužskich a 27 žónskich. —
Spowjednych běšhe 1687, 155 mjenje hacž 1935. Mjes nimi
běšhe 739 mužow a 948 žonow, 43 je žo doma woprajało. —
Žyrkwinskich kollektow je žo nawdało 1067,97 hr., sa Gustav-
Adolfste towarstwo 151,20 hr., sa swonkowne mižionstwo
222,20 hr., sa šnutskowne mižionstwo 178,15 hr., sa wožadnu
diafoniju 122,55 hr., hromadže 1742,07 hr., — Wožada wo-
pschija 1603 dušchow.

Biblijski pucžniť.

Njedžela Septuagesima, 24. januara: Mny žmy Rhy-
tuža doštali, je-li žo mny jeno tón spoczatk šažojenja hacž do
kónza twjerdy šahowamny. Hebr. 3, 14. — Matth. 20, 1—16.
— 1. Sam. 18, 1—4. — Mój Žesu, njech sa hladam na twoje
woblicžo, sa i wutrobu cže žadam; pój čžim ty žwětle wišho!
Bjes tebe tudny khodžicž, je luta hubjenosč, žo i tobu rje-
nje wodžicž, je luta wježelosč. A. 345, 3.

Pěndžela, 25. januara: ... a džachu: Wulke a džiwne
žu twoje šutki, Rnježe, Božo wschěhomóžny; prawe a wěrne
žu twoje pucže! Sjewj. Jan. 15, 3. — A. 669, 7. — 1. Kor.
13. — Josua 7, 10—15.

Wutora, 26. januara: Scžerpliwošč je wam pať trjeba,
žo bñšheže Božu wolu čžinili a to žlubjenje doštali. Hebr. 10,
36. — A. 692, 8. — 1. Kor. 15, 1—11. — Josua 7, 16—26.

Serjeda, 27. januara: Ja praju wam pať, žo dyrba lu-
džo na žudnym dnju wotmolwicž sa kóžde njewužitne žłowo,
kotrez woni žu rěčželi. Matth. 12, 36. — A. 788. — 1. Kor.
15, 12—25. — Josua 8, 1—13.

Schtwórt, 28. januara: Wasch Wótž wě, čžoho wam je
trjeba, přjedn hdyž-li jeho prožncže. Matth. 6, 8. — A. 506,
1. — 1. Kor. 15, 26—34. — Josua 8, 14—23.

Pjatt, 29. januara: Šbóžni žu, kotšž jeho šajnje džerža.
Sjewj. Jan. 22, 14. — A. 254, 1. — 1. Kor. 15, 35—49. —
Josua 8, 24—35.

Ssobota, 30. januara: Šbóžni žu cži žmilni; pschetož
woni budža žmilnosč doščacž. Matth. 5, 7. — 1. Kor. 15,
50—58. — Amos 8, 11. 12. — Ach, wobarnuj mje psched
šłym ludom, hdyž žama šłosč žo nawuknje. Psched mojob'
hrěšchnoj' čžěla bładom njech duch žo šajnje šdaluje, njech
wschitkim hrěcham i pucža dže, kiž dušchu wjedu do hele! A.
567, 6.

Wištowanje:

A. J. P. w L.: Wutrobny džak a šažo postrowy. Dyr-
bjach něšto wuwostajicž. Redaktor.

Sa Serag.: B... ž w B. — Sa Čštomih: W. w B. —
Sa Inwocavit: A. w A.